

کدام میزبان جام جهانی بیشتر در معرض حذف در مرحله یک‌شانزدهم نهایی است؟

مأموریت غیرممکن

گزارش یک

چیزی تا شروع مرحله حذفی جام جهانی ۲۰۲۶ نمانده و هیجان مسابقات به اوج خود رسیده است. یکی از ویژگی‌های منحصربه‌فرد این دوره، میزبانی مشترک سه کشور است. ایالات متحده، مکزیک و کانادا هر سه موفق شده‌اند به مرحله حذفی صعود کنند و هر کدام امیدوارند با ادامه مسیر، خاطره‌ای تاریخی برای هواداران خود رقم بزنند. کانادا باید برابر آفریقای جنوبی قرار بگیرد، آمریکا با بوسنی و هرزگوین روبه‌رو می‌شود و مکزیک نیز به مصاف اکوادور یا اسکاتلند خواهد رفت. روی کاغذ، هر سه تیم میزبان با آزمون دشوار مواجه هستند، اما به نظر می‌رسد یکی از آنها نسبت به دو تیم دیگر مسیر سخت‌تری برای صعود داشته باشد.

کانادا؛ دشوارترین مأموریت

صرف رسیدن کانادا به مرحله یک‌شانزدهم نهایی نیز دستاورد قابل توجهی محسوب می‌شود. آنها در سال‌های اخیر جایگاه خود را به عنوان تیمی قابل احترام در فوتبال ملی تثبیت کرده‌اند و نشان داده‌اند که توانایی رقابت با حریفان قدرتمند را دارند.

با این حال، آفریقای جنوبی با اعتمادبه‌نفس بالا، انسجام دفاعی و توانایی‌های بدنی چشمگیر وارد مرحله حذفی می‌شود؛ ویژگی‌هایی که در طول این مسابقات برای بسیاری از تیم‌ها دردسرساز بوده است.

برخلاف برخی قدرت‌های سنتی فوتبال که ترجیح می‌دهند مالکیت توپ را در اختیار داشته باشند، آفریقای جنوبی مشکلی با عقب‌نشینی و دفاع فشرده ندارد و پس از توپگیری، با ضدحملات سریع ضربه می‌زند. این سبک بازی می‌تواند برای کانادا دردسرساز باشد، به‌ویژه اگر در باز کردن خطوط دفاعی منظم حریف با مشکل مواجه شود یا بیش از حد بازیکنانش را به حمله اضافه کند.

کانادا همچنین از تجربه گسترده‌ای که بسیاری از مدعیان سنتی جام جهانی در مراحل حذفی دارند، برخوردار نیست. اگرچه این تیم در یک دهه اخیر پیشرفت چشمگیری داشته، اما فوتبال در مرحله حذفی بیش از هر چیز به مدیریت فشار، کاهش اشتباهات و استفاده حداکثری از فرصت‌های محدود گلزنی وابسته است. به همین دلیل، کانادا در میان سه کشور میزبان، بیش از همه در معرض خطر حذف زودهنگام قرار دارد.

آمریکا؛ امیدوارکننده‌تر

بوسنی و هرزگوین حریفی نیست که بتوان آن را دوست کم گرفت. هر تیمی که به مرحله حذفی جام جهانی می‌رسد، شایستگی حضور در این مرحله را ثابت کرده و فوتبال ملی بارها نشان داده است که پس از پایان مرحله گروهی، دیگر مسابقه آسانی وجود ندارد.

با این حال، آمریکا از امتیاز میزبانی بهره می‌برد؛ جایی که حمایت ده‌ها هزار هوادار می‌تواند برتری روحی قابل توجهی برای این تیم ایجاد کند. علاوه بر این، ترکیب

آمریکا از تعادل مناسبی میان بازیکنان باتجربه و استعدادهای جوان برخوردار است؛ بازیکنانی که توانایی کنترل جریان بازی از طریق حفظ مالکیت توپ و استفاده از سرعت در انتقال‌ها را دارند. اگر شاگردان ناتورسیس پوچتیو در سطح واقعی خود ظاهر شوند، باید با اعتمادبه‌نفس بالایی به صعود امیدوار باشند.

مکزیک؛ همه چیز خوب!

اگر ال‌تری برابر اسکاتلند قرار بگیرد، احتمالاً با تیمی منظم، فیزیکی و قدرتمند در ضربات ایستگاهی و سازماندهی دفاعی

روبه‌رو خواهد شد. اسکاتلند بارها با حفظ ساختار دفاعی و جنگندگی جوان برخوردار است؛ بازیکنانی که توانایی کنترل جریان بازی از طریق حفظ مالکیت توپ و استفاده از سرعت در انتقال‌ها را دارند. اگر شاگردان ناتورسیس پوچتیو در سطح واقعی خود ظاهر شوند، باید با اعتمادبه‌نفس بالایی به صعود امیدوار باشند.

مکزیک باشد. صرف نظر از اینکه کدام تیم صعود کند و به مصاف مکزیک برود، ال‌تری از یک مزیت مهم برخوردار خواهد بود؛ بازی در خاک خود. هواداران مکزیک قبلاً مسابقات جام جهانی را به بازی‌های خانگی مجازی تبدیل کرده‌اند و جو می‌تواند بار دیگر نقشی معنادار ایفا کند. با نگاه صرف به فرم فعلی، عمق ترکیب و دیدارهای پیش رو، رتبه‌بندی آسیب‌پذیری در میان سه میزبان نسبتاً روشن می‌شود. کانادا با دشوارترین مسیر روبه‌رو است و بنابراین بالاترین احتمال حذف در مرحله یک‌شانزدهم نهایی را دارد.

مکزیک در رتبه بعدی قرار می‌گیرد، عمدتاً به این دلیل که اکوادور در صورت صعود می‌تواند یک تطابق تاکتیکی به خصوص ناراحت‌کننده را ارائه دهد. حتی با این وجود، حمایت خانگی به مکزیک‌ها یک شانس واقعی برای رسیدن به دور بعد می‌دهد. ایالات متحده در قوی‌ترین موقعیت در میان سه میزبان وارد دیدار با بوسنی می‌شود. این امر پیروزی را تضمین نمی‌کند، اما آمریکایی‌ها را به امن‌ترین شرط برای ادامه سفر جام جهانی خود تبدیل می‌کند. البته مرحله حذفی سابقه طولانی در تولید شگفتی‌ها دارد.

روایت

نجات سرباز دمبله
با یک شاهکار منحصربه‌فرد

سه گانه مینیاتوری عثمان

تماشاگرانی که استادیوم «فاکسپور» در شهر بوستون را تا مرز انفجار پر کرده بودند، برای تماشای نبرد دو گلادیاتور دنیای فوتبال یعنی کیلیان امپابه و ارلینگ هالند به ورزشگاه آمده بودند. اما «استاله سولیاکن»، سرمربی نروژ، با نیمکت‌نشین کردن هالند برای تمام ۹۰ دقیقه، این نمایش را در نقطه بزن‌گشت؛ چرا که آنها شاهد یک نمایش انفرادی خیره‌کننده در محوطه‌های به وسعت چند متر مربع بودند؛ چادوی بی‌نقص عثمان دمبله.

دمبله در جریان دیدار فرانسه و نروژ در جام جهانی ۲۰۲۶، با ثبت یک هت‌تریک تاریخی در همان ۲۲ دقیقه ابتدایی، نروژ را به زانو درآورد. این دومین هت‌تریک سریع تاریخ جام جهانی و شاید شبیه‌ترین سه‌گانه تاریخ فوتبال بود که یاد و خاطره درخشش گرت بیسل مقابل اینترمیلان در سال ۲۰۱۰ را زنده کرد.

از مارادونا ۱۹۸۲ تا دمبله ۲۰۲۶

تصویر محاصره شدن دمبله توسط انبوه مدافعان سرخ‌پوش نروژ به‌طرز غریبی یادآور فریم نمادین دیگو مارادونا در جام جهانی ۱۹۸۲ مقابل بلژیک است. اما میان این دو قصاب، یک تفاوت ساختاری وجود دارد؛ عکس مارادونا نوعی خطای دید بود؛ او در آن لحظه صرفاً یک پاس کوتاه از غریبه ایستگاهی دریافت کرده بود و دیوار دفاعی بلژیک به یک موقعیت غیرمنتظره واکنش نشان می‌داد. اما در بوستون، ۴۴ سال بعد، هجوم مدافعان نروژ به سمت دمبله کاملاً پیش‌بینی شده بود. آنها می‌دانستند او چه می‌خواهد؛ حرکت در عرض از گوشه چپ محوطه جریمه، فریب دادن یار مستقیم و ضربه نهایی. با این حال، دانستن مکر دمبله کمکی به مهار او نکرد.

کی‌های برابر اصل

استپ، فریب، برهم زدن تعادل مدافع، حرکت و تکرار دمبله آن‌قدر این چرخه را تکرار کرد تا مدافعان نروژی پس از دیگری طعمه شدند. گل اول او با ۷ لمس توپ و دو تغییر مسیر در ۴ ثانیه خلق شد. گل دوم با ۵ لمس توپ و یک تغییر مسیر در ۳ ثانیه و گل سوم با ۵ لمس توپ، ۴ تغییر مسیر ناگهانی و باز هم در ۳ ثانیه به ثمر رسید. اگرچه این یک هت‌تریک کلاسیک (با پای راست، پای چپ و ضربه سر) نبود، اما از نظر به رخ کشیدن تکامل تکنیکی، یک شاهکار بی‌نقص بود. او ابتدا با پای راست یک نقاشی کلاسیک خلق کرد و سپس دو کپی برابر اصل با پای چپ خود به گوشه مخالف دروازه فرستاد؛ مظهر بازدهی فوق‌العاده با هر دو پا. فریدریک آندره بیورگان، مدافع چپ نروژ و باشگاه بودو گلیمت که اولین بازی خود در جام جهانی را تجربه می‌کرد، پس از بازی گفت: «مقابل با دمبله یک چالش کابوس‌وار بود. اگر به او فضا و زمان بدهید، فوراً مجازات می‌شوید. من واقعاً ناامیدم که نتوانستم به او نزدیک‌تر شوم و تعادلش را به هم بزنم.»

رمزگشایی از اسلحه پنهان دشان

دمبله به به عنوان کم‌فروغ‌ترین برنده توپ طلای دو دهه اخیر شناخته می‌شود، پیش از این هرگز نتوانسته بود فرم درخشان خود در پاری‌سن‌ژرمن را در پیراهن تیم ملی فرانسه تکرار کند. او در ۶۱ بازی ملی خود تنها ۸ گل به ثمر رسانده بود و رسانه‌های فرانسوی، از جمله بیگسنت لیزارازو، مدافع اسبق خروس‌ها، صبح روز بازی خواستار «نجات سرباز دمبله» شده بودند. اما به نظر می‌رسد جابه‌جایی تاکتیکی دیدید دشان و کادر فنی‌اش، قفل بازی دمبله را باز کرده است. انتقال مایکل اولیسه به مرکز و فرستادن دمبله به جناح راست به دمبله آزادی حرکت بی نظیری بخشید. «گای استوفان»، دستیار دشان در این باره می‌گوید: «سیستم ما ثابت نیست. کیلیان، مایکل عثمان به یک زبان فوتبالی مشترک حرف می‌زنند و هدف نهایی همگی، ضربه زدن در محوطه جریمه است.»

زوج مخوف دمبله و امپابه

نیوخ دمبله در این بازی بدون فداکاری کیلیان امپابه کامل نمی‌شود. روی گل دوم، امپابه با یک پاس قتری تماشایی دمبله را در جناح راست راه انداخت و سپس با یک استارت مورب سریع، مدافعان نروژ را به خود مشغول کرد تا فضا برای ضربه نهایی دمبله باز شود. از سال ۱۹۶۶ تاکنون، دمبله و امپابه تنها سومین زوج تاریخ جام جهانی هستند که روی ۵ گل با یکدیگر همکاری داشته‌اند (در کنار زوج‌های افسانه‌ای لهستان و آلمان).

دمبله در دقیقه ۶۰ بازی در حالی که شانس ثبت رکورد تاریخی ۵ گل در یک بازی جام جهانی را داشت، بدون هیچ‌گونه لجاجت و با لبخند جای خود را به برلسی بارکولا داد؛ رفتاری که نشان از بلوغ روانی او دارد. او که به دلیل صدمیت‌های پیاپی در گذشته، حالا نیاز به بازی ۹۰ دقیقه‌ای برای اثبات خود ندارد، مرد سال لوشامپویانو شده و اکنون سومین شانس اصلی تکرار جایزه توپ طلا است. اگر او چند نمایش دیگر شبیه به شب بوستون داشته باشد، بدون شک یک توپ طلای دیگر را به خانه خواهد برد.

انتظار تلخ اسکاتلند برای معجزه‌ای که هرگز از راه نرسید

زندانی در هتل لوکس!

شکست سنگین ۳ بر صفر مقابل برزیل تنها به حذف اسکاتلند از جام جهانی ۲۰۲۶ منجر نشد؛ بلکه روزهایی پر از پل‌تلاشی، ناامیدی و انتظار را نیز برای شاگردان استیو کلارک رقم زد. بازیکنان اسکاتلند پس از شکست برابر برزیل از میامی به شارلوت بازگشتند و در هتل مجلل «گرند بوهمین» اقامت کردند؛ هتلی که هزینه هر شب اقامت در آن بیش از ۳۰۰ دلار است، اما برای ملی‌پوشان اسکاتلند در این روزها بیشتر به زندانی لوکس شباهت دارد.

انتظار طاقت‌فرسا

پس از پایان مرحله گروهی، اسکاتلندی‌ها چاره‌ای جز تماشای مسابقات سایر گروه‌ها نداشتند. آنها نه می‌توانستند آمریکا را ترک کنند و نه می‌دانستند مانند نشان فایده‌ای خواهد داشت یا خیر. هر نتیجه‌ای که در سایر ورزشگاه‌ها رقم می‌خورد،

در سرنوشت اسکاتلند ایجاب نمی‌کرد، در آمریکا نمانند.

قربانی اشتباهات

اگرچه فرمت جدید ۴۸ تیمی جام جهانی و صعود تیم‌های سوم باعث شده شرایط پیچیده‌ای برای تعیین میزبانان صعودکننده به وجود بیاید، اما بسیاری معتقدند اسکاتلند بیش از هر چیز قربانی اشتباهات خودش شده است.

برد خفیف مقابل هائیتی، دریافت گل زودهنگام برابر مراکش و در نهایت شکست سنگین مقابل برزیل، مجموعه نتایجی بود که این تیم را در چنین موقعیت دشواری قرار داد. نمایش ضعیف برخی بازیکنان باتجربه از جمله اندی رابرتسون، آنگوس گان، اسکات مک‌کنا و گرت هائلی نیز بارها مورد انتقاد رسانه‌های بریتانیایی قرار گرفته است.

خداحافظی خانواده‌ها

در حالی که بازیکنان مجبور بودند در آمریکا بمانند، بسیاری از اعضای خانواده، همسران و دوستان آنها تصمیم دیگری گرفتند.

بر اساس گزارش رسانه‌های انگلیسی، تعداد زیادی از همراهان بازیکنان، بافواصل پس از شکست مقابل برزیل، شارلوت را ترک کردند و با پرواز به بریتانیا بازگشتند. آنها ترجیح دادند در انتظار نتایجی که احتمالاً تغییری

انتقادهای از استیو کلارک

در کنار عملکرد بازیکنان، استیو کلارک نیز هدف اصلی انتقادهای بوده است. بسیاری از کارشناسان سبک بازی پیش از حد محتاطانه و تدافعی او را عامل ناکامی اسکاتلند می‌دانند.

کلارک پس از شکست برابر برزیل نیز انتقادهای بیشتری را تجربه کرد. به صعود تیش نبود و همین موضوع فضای ناامیدی را در اردوی اسکاتلند تشدید کرد. برخی هواداران حاضر در جام جهانی حتی لقب «کلارک ژوراسیکی» را برای او انتخاب کردند؛ کنایه‌ای به سبک فوتبال محافظه‌کارانه‌ای که به اعتقاد آنها دیگر پاسخگوی فوتبال مدرن نیست.

امیدی که هر ساعت کم‌رنگ‌تر شد

در پایان دیدار با برزیل، اسکاتلند هنوز یکی از مدعیان اصلی صعود به عنوان تیم سوم بود، اما با برگزاری

دیگری به انتظار گره خورده بود؛ انتظاری که پایان خوشی نداشت. تیمی که پس از ۲۸ سال دوباره حضور در جام جهانی را تجربه می‌کرد، حالا خیلی زود از جام جهانی کنار رفته و بیش از هر چیز، حسرت فرصت‌های از دست رفته را می‌خورد. برای اسکاتلند، تلخی این روزها تنها به شکست برابر برزیل محدود نمی‌شد؛ بلکه دردناک‌تر از آن، تماشای نتایج دیگران و امید بستن به معجزه‌ای بود که هرگز از راه نرسید.

مسابقات سایر گروه‌ها شرایط به سرعت تغییر کرد. پیروزی اکوادور برابر آلمان، تساو سوئد و ژاپن و نتایج دیگر باعث شد اسکاتلند پله به پله در جدول تیم‌های سوم سقوط کند؛ تا جایی که از جمع هشت تیم صعودکننده خارج شد و برای زنده ماندن در جام جهانی به مجموعه‌ای از نتایج غیرمنتظره نیاز پیدا کرد، نتایجی که البته هرگز رقم نخورد.

اردوی اسکاتلند بیش از هر زمان

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	بلژیک	۳	۱	۲	۰	۶-۲	۴
۲	مصر	۳	۱	۲	۰	۵-۳	۲
۳	ایران	۳	۰	۳	۰	۳-۳	۰
۴	نیوزیلند	۳	۰	۱	۲	۴-۱۰	-۶

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	اسپانیا	۳	۲	۱	۰	۵-۰	۵
۲	کیپ ورد	۳	۰	۳	۰	۲-۲	۰
۳	اروگوئه	۳	۰	۳	۱	۳-۴	-۱
۴	عربستان	۳	۰	۲	۱	۱-۵	-۴

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	فرانسه	۳	۳	۰	۰	۱۰-۲	۸
۲	نروژ	۳	۰	۲	۱	۸-۷	۱
۳	سنگال	۳	۰	۱	۲	۸-۶	۲
۴	عراق	۳	۰	۳	۰	۱-۱۲	-۱۱

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	آمریکا	۳	۲	۰	۱	۸-۴	۴
۲	استرالیا	۳	۱	۱	۱	۲-۲	۰
۳	پاراگوئه	۳	۱	۱	۱	۲-۴	-۲
۴	ترکیه	۳	۰	۲	۱	۳-۵	-۲

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	آلمان	۳	۲	۰	۱	۱۰-۴	۶
۲	ساحل عاج	۳	۰	۲	۱	۴-۲	۲
۳	اکوادور	۳	۱	۱	۱	۲-۲	۰
۴	کوراسائو	۳	۰	۱	۲	۱-۹	-۸

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	هلند	۳	۲	۰	۱	۱۰-۴	۶
۲	ژاپن	۳	۱	۲	۰	۷-۳	۴
۳	سوئد	۳	۱	۱	۱	۷-۷	۰
۴	تونس	۳	۰	۳	۰	۳-۱۲	-۱۰

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	مکزیک	۳	۳	۰	۰	۶-۰	۶
۲	آفریقای جنوبی	۳	۱	۱	۱	۲-۳	-۱
۳	کره جنوبی	۳	۰	۲	۱	۲-۳	-۱
۴	جمهوری چک	۳	۰	۲	۱	۲-۶	-۴

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	سوئیس	۳	۲	۱	۰	۷-۳	۴
۲	کانادا	۳	۱	۱	۱	۸-۳	۵
۳	بوسنی	۳	۱	۱	۱	۵-۶	-۱
۴	قطر	۳	۰	۲	۱	۲-۱۰	-۸

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل	+/- تفاضل امتیاز
۱	برزیل	۳	۲	۱	۰	۷-۱	۶
۲	مراکش	۳	۰	۱	۲	۶-۳	۳
۳	اسکاتلند	۳	۰	۱	۲	۱-۴	-۳
۴	هائیتی	۳	۰	۳	۰	۲-۸	-۶